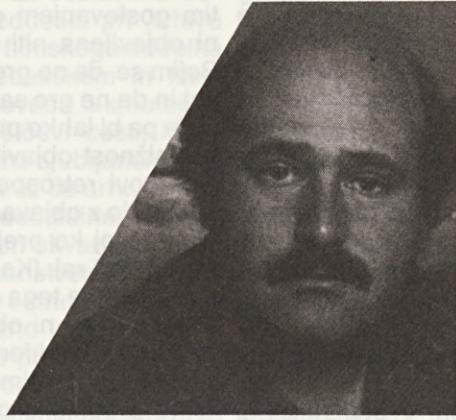

ROB REINER

Do l. 1986 je bil Rob Reiner (6. marec 1945, New York) le sin Carla Reinerja, slovitega hollywoodskega režiserja poletnih surferjev (npr. *The Jerk*, *Summer Rental*, *Summer School* ipd.) in ekspresivnega cameo-komika (npr. *It's a Mad, Mad, Mad, Mad World*; *The Russians Are Coming*, *The Russians Are Coming*; *O, God!*; *The End*; *The Comic* ipd.). Od l. 1986 je bil Carl Reiner le še oče Roba Reinerja, slovitega hollywoodskega režiserja, ki tu in tam v kakem filmu tudi zaigra (npr. *This Is Spinal Tap*, TV-serija *All in the Family* ali pa *Postcards from the Edge*). In tedaj je bila Reinerjeva sweetheart Penny Marshall, komičarka (TV-sitcom *Shirley & Laverne*, *1941*, *Movers & Shakers* ipd.) in — kasneje — uspešna režiserka (*Jumpin' Jack Flash*, *Big*, *Awakenings*). Če bi se z njo poročil, bi postal svak Garryja Marshalla, cameo-komika (npr. *Lost in America*) in uspešnega režiserja (npr. *Young Doctors in Love*, *The Flamingo Kid*, *Nothing In Common*, *Ovebroard*, *Pretty Woman*). In dobili bi prvorstno filmsko »družino«: spletala bi jo epi-zodna križ-kraž kibiciranja in mali stomiljonski filmi (*Big*, *Pretty Woman*, *When Harry Met Sally*). Rob Reiner, Penny Marshall in Garry Marshall so kot stars, ki so se odtrgale od neke »družinske« komedije, v kateri so bili le cameos, in narobe, ko so postali stars, je bilo sploh šele mogoče opaziti, da je pred tem obstajala tudi njihova »družina«, nekaka interna komedija. Rečeno naravnost, da bi se samo doživeli kot »družina«, so morali postati stars, ali natančneje, da bi postali »družina«, so morali postati stars. To pa jih že razlikuje od največje komedijantske »družine«, televizijske »družine« iz *Saturday Night Live*, potem takem »družine«, katere sloves so v kino zanesli komiki tipa Dan Aykroyd, Bill Murray in Eddie Murphy: tu je namreč »družina« obstajala, še preden so njeni cameos postali stars. Ko so iz televizije odskočili v kino, so bili top zato, ker so bili top v televizijski »družini«, toda v *Saturday Night Live* ni bil nihče star »družine« — drug drugemu so bili vseskozi le stranska vloga, cameo. V kino-filmih so bili najboljši v epi-zodnih vlogah (Bill Murray v filmu *Tootsie*, Dan Aykroyd v filmu *Driving Miss Daisy*, Eddie Murphy v filmu *48 Hrs.*) ali pa takrat, ko so bili drug drugemu stranska vloga (npr. Dan Aykroyd in Eddie Murphy v filmu *Trading Places*). Najslabiš so bili seveda v filmih, ki so jih odrezirali — in zarezirali — sami: Bill Murray v filmu *Quick Change*, Dan Aykroyd v filmu *Nothing But Trouble*, Eddie Murphy v filmu *Harlem Nights*. Zakaj? Zato, ker so nasedli »družinskemu« kompleksu: vsi ti filmi so temeljili na sicer duhoviti ready-made & high concept domislici (npr. v filmu *Quich Change* roparji sklatijo banko, potem pa ne najdejo poti iz New Yorka), katere idealni žanr je seveda televizijski skeč, surfanje po

Saturday Night Live, ne pa kino-komedija. Rob Reiner = Woody Allen + *All in the Family* — Ingmar Bergman. Situacijska komedija imitira komedijo nravi, kako imitira situacijsko komedijo: parodiranje lažne cinema-verite dokumentacije v filmu *This Is Spinal Tap* (1984), lažno doživljjanje caprovske screwball-situacije v filmu *The Sure Thing* (1985), parodiranje junaska S & S laži v filmu *The Princess Bride* (1987), lažni orgazem — z enovrstičnico ga zapakira mama Reiner — v filmu *When Harry Met Sally* (1989). Rob Reiner, to je komedija meje. Odtod in zato: Rob Reiner = Jonathan Demme + Oliver Stone — Samuel Fuller. Rob Reiner, to je parodiranje meje humanizma (Stone skuša mejo vedno humanizirati). Rob Reiner je ameriški Fellini — Altman, Capra in Renoir, zrolani v eno.

MARCEL ŠTEFANIČ, JR.

JODIE FOSTER

Martin Scorsese-Taxi Driver-prostitutka Jodie Foster je začela koketirati s »karakterno« žensko podobo že pri treh letih starosti, ko je v '60-tih na TV reklamirala Coppertono-v kolekcijo krem za sončenje (kasneje je bila celo izbrana za miss copperton). Hitro vzpenjajoča se pot v svet fikcije seveda ni bila naključna, kajti Jodie je sledila ambicijam starejšega brata Luciusa Fosterja IV, in se z njegovim podukom že pri petih letih naučila brati in razumeti scenarije. V svoji zgodnjih igralski karieri se je tako nepresenetljivo na hitro poslovila ob tv-serijalk in postala ena od otroških zvezd Disneyjevih studijev. Debitirala je ob Michaelu Douglasu v *Napoleonu in Samanthi*. Vendar je Jodie Foster pravzaprav Scorsesejevo odkritje. Impresioniran z njenim igralskim stilom v *Alice Doesn't Live Here Anymore* jo je ponovno angažiral že naslednjega leta (1976) za vlogo dvanajstletne prostitutke in narkomanke v filmu *Taxi Driver*. Če je lik prekmalu dozorele deklice v *Alice...* prepričal vsaj Scorseseja, da Jodi že obvlada igralsko tehniko in se le delno intuitivno vživila v fikcijski lik, so po *Taxi Driverju* za Fosterjevo vedeli prav vsi. Pa ne le zaradi njene prepričljivo odigrane vloge, temveč predvsem zaradi njenega dokazovanja pred psihijatrimi, da je dovolj normalna za iganje prostitutke. Sledil je Parkerjev film *Bugsy Malone*, gangsterska parodija, kjer otroci igrajo odrasle in namesto pravih krogel iz pištolj letijo sladoledne kepe. V vlogi izvalne barske pevke je Fosterjeva definitivno znižala mejno starost filmske »fatalke« na 13. let. V stilu podobnih vlog se nato pojavlja v *Freaky Friday* Garyja Nelsona, kot deklica, v katere telo se naseli njena mati; pa v *The Little Girl Who Lives Down The Lane*, kjer jo Nicolas Gessner zrežira v mladoletno morilko; v *Foxes* Adriana Lyne je uporniška in